

Tigge Massen

Måns Olsson, kallad "Tigge Massen" var barnfödd i Högaböke den 9/10 1824(oäkta son) och dog den 20/10 1892.

Begravdes på Ringamåla kyrkogård. Vid Klockringningen skulle det endast ringas i en klocka eftersom den andra kostade 50 öre. Därför kunde man höra om det ringdes för fattig eller rik. Mål-Eskils Ola från Ekeryd betalade för den andra klockan och därför fick Massen en ståndsmissig ringning på sin hädanfärd.

Hans fader hette Ola Månsson född den 25/8 1800 och son till Bonden Måns Bengtsson och hans hustru Nilla Jönsdotter.

Måns olssons moder var Inga Jönsdotter född den 31/7 1784 i Högaböke. Hon kallades för Träskohanna.

Tigge Massen försörjde sig genom att vandra runt på gårdar och hjälpa till där han kunde och fick för detta lite mat i magen. Han övernattade där det befanns lämpligt för tillfället.

Tigge Massen fanns med på ett husförhör 1842 sedan dess var han försvunnen ur "rullorna". Massen gick som tiggare från by till by. Om honom berättas många historier. Massen kom till en gård och tiggde mjölk. Massen fick dricka ur ett stort lerfat. Drick vad du vill och resten skall kalven ha sade husmor. Den törstige Massen tömde fatet med orden - Jag går inte runt och tigger till kalven. Om han hade fått först så hade han inte lämnat något till mig. Om prästerna, som inte tillhörde Massens favoriter menade han. De är som en vägvisare. De visar vägen men följer den inte själva. En kall vinterdag då snön yrde kom Masse till en av Asarum större gårdar. Strax utanför kökstrappan mötte han frun iklädd yllesjal på väg till "bekvämlighetshuset". Frun hälsade Massen "Stackars Måns att behöva vara ute i sådant väder". Svaret blev. "Den brödlöse och skitträngde måste ut i alla väder." Massen mötte fyra karlar som han kände väl. De bad honom rimma: Massen svarade: Jag gångar till Bergen (SpritBergen och kommer till Dahlen (snus-Dahlen klär av mig i Skogen (Skoogs-tyg och garn) och torkar mig med Lagerbladet (tryckeriet).